

บทที่ 5

อิสราเอล

พระเจ้าทรงสัญญาว่า "เราจะแสวงหาเราและพบเราเมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า" (เยเรมีย์ 29:13)

เราต้องมอใจของเราแก่พระเจ้าแล้วเราจะเป็นเหมือนพระองค์โดยธรรมชาติใจที่บาปอย่างเราจะหันเหออกจากพระองค์ พระกัมภีร์ได้บรรยายลักษณะของเราว่า "เคยตายแล้วในความคิดบาป" "ศิระก็เจ็บหมด จิตใจอ่อนเปลี้ยไปสิ้น" "ตั้งแต่ฝ่าเท้าจนถึงศีรษะไม่มีความปกติในนั้นเลย" (เอเฟซัส 2.1, อิสยาห์ 1.5,6) ความบาปถูกซาตานมัดไว้อย่างแข็งแรง เขาทั้งหลายอยู่ใน "บ่วงของมาร" ผู้ซึ่งคักจับเขาไว้ให้ทำตามความประสงค์ของมัน" (2 ทิโมธี 2.26)

พระเจ้าต้องการรักษาเยียวยาเราและต้องการให้เราเป็นอิสระ เราทำได้โดยการเปลี่ยนสภาพของเราใหม่หมด เราจะได้มีความปรารถนาใหม่และนิสัยใหม่ พระองค์จะให้เราไม่ได้จนกว่าเราจะมอบถวายตัวเราทั้งหมดให้พระองค์

การต่อสู้กับตนเองเป็นการต่อสู้ที่สำคัญที่สุดที่มนุษย์มีมา การมอบถวายตัวเราแก่พระเจ้าและยอมให้พระองค์เป็นผู้ควบคุมจิตใจของเรานั้นเป็นสิ่งที่

ทำยาก แต่เราต้องให้พระเจ้าเป็นผู้ครอบครอง มิฉะนั้นพระองค์จะไม่สามารถทำให้เราเป็นคนใหม่และบริสุทธิ์ได้

ซาตานต้องการให้เราเชื่อว่าเราจะต้องเป็นทาสในอาณาจักรของพระเจ้า มันกล่าวหาว่าพระเจ้าตรัสให้เราเชื่อโดยเราไม่รู้เรื่องและไร้เหตุผล ซึ่งเรื่องนี้ไม่เป็นความจริง เราปฏิบัติต่อพระเจ้าด้วยเหตุผลของเราเองและด้วยสติสัมปชัญญะที่สมบูรณ์ "มาเถิดให้เราสู้ความกัน" (อิสยาห์ 1:18) พระมิได้บังคับให้เราเชื่อ พระองค์ไม่ยอมรับการเคารพนมัสการของเรา ยกเว้นเราทำอย่างอิสระปราศจากการถูกบังคับและด้วยความเต็มใจ

การถูกบังคับให้เชื่อฟังพระเจ้าเป็นเครื่องกีดขวาง ไม่ให้เราใช้สติปัญญาของตนเอง อุบนิสัยของเราจะไม่เจริญ เราจะเป็นเหมือนเครื่องยนต์กลไก พระเจ้าไม่ประสงค์ให้เราเป็นเช่นนั้น พระองค์ทรงต้องการให้เราซึ่งพระองค์ทรงสร้างให้อยู่เหนือสิ่งใด ๆ ได้ใช้กำลังความคิดและกำลังกายให้เป็นประโยชน์มากที่สุด พระองค์ทรงสำแดงให้เราเห็นถึงพระพรอันมากมายที่เราจะได้รับโดยอาศัยพระคุณของพระองค์

พระองค์ทรงเชื่อเชิญเราให้มอบถวายตัวเองแก่พระองค์ เพื่อการทรงนำของพระองค์ ทรงให้สิทธิเสรีภาพในการเลือก เราอาจเลือกการมีอิสระจากบาปและมีส่วนร่วมในเสรีภาพที่ทรงมอบแก่ผู้ทาสทั้งหลายของพระองค์

เมื่อเรามอบถวายตัวแก่พระเจ้าแล้ว เท่ากับเราได้ละทิ้งสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่แยกเราออกจากพระองค์ทั้งหมด พระผู้ช่วยให้รอดตรัสไว้ว่า "พวกท่านที่มีได้ละทิ้งสิ่งสารพัดที่ตนมีอยู่จะเป็นสาวกของเราไม่ได้" (ลูกา 14:33) เราจำต้องละทิ้งทุกอย่างที่ดึงดูดจิตใจของเราให้ห่างเหินจากพระเจ้า

หลายคนบูชาสมบัติ ความอยากร่ำรวยและรักเงินทองทำให้เขาตาบอดถึงเขาให้เข้าหาซาตานมากขึ้น บางคนบูชาศักดิ์ศรีเกียรติยศเหนือสิ่งอื่นใด พวกเขาอยากให้อะไร ๆ เกวหนับถือและยกย่อง บางคนชอบมีชีวิตง่าย ๆ เห็นแก่ตัวและเป็นอิสระจากทุกอย่าง เราจะต้องหาตัวให้ห่างไกลจากสิ่งเหล่านี้ เราจะเป็นของพระเจ้าครึ่งหนึ่ง และอีกครึ่งหนึ่งเป็นของโลกไม่ได้ เราเป็นบุตรธิดาของพระเจ้าได้ต่อเมื่อ เรามอบถวายตัวเราทั้งหมดแก่พระองค์เท่านั้น

บางคนอ้างว่าได้ปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า แต่เขาพยายามที่จะเชื่อ

พึ่งพบบัญญัติโดยมิได้ให้พระองค์ช่วย เขาพยายามสร้างอุบาสัยที่ถูกต้องและหวังจะได้ความรอดด้วยลำพังตัวเอง จิตใจของเขามิได้สัมพันธ์กับความเข้าใจความรักอันลึกซึ้งของพระคริสต์ เขาทั้งหลายพยายามดำรงชีวิตอย่างคริสตศาสนิกชน เพราะเขาคิดว่านี่คือวิถีที่พระเจ้าปรารถนาให้พวกเขาปฏิบัติ เพื่อเข้าสู่แผ่นดินสวรรค์ ศาสนาเช่นนี้ไม่มีคุณค่าอะไรเลย

เมื่อพระคริสต์สถิตในเรา เราจะเปลี่ยนด้วยความรักของพระองค์ ความสุขจากความเป็นมิตรของพระองค์ ทำให้เราอยากอยู่ใกล้ชิดพระองค์ เราคิดถึงเรื่องพระองค์จนลืมเรื่องตัวเอง ความรักของพระองค์เป็นสิ่งที่นำในการกระทำของเราทุกอย่าง ถ้าเรารู้สึกถึงความรักพระเจ้า เราจะไม่ถามว่าเราควรให้อะไรที่เป็นสิ่งน้อยที่สุด เราพยายามทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้ได้ทุกประการ เราต้องการมอบทุกอย่างให้พระองค์ และเรามอบถวายตัวเราทั้งหมดตามความรักมากน้อยที่เรามีต่อพระเจ้า บุคคลที่อ้างว่าเป็นคริสเตียนแต่มิได้แสดงความรัก เช่นนี้บุคคลผู้นั้นใช้คำนี้โดยไร้ความหมาย การปฏิบัติทำให้พระคริสต์เป็นภาระอันหนักสำหรับพวกเขา

ถ้าเรารู้สึกว่าการมอบทุกอย่างให้พระคริสต์นั้นมากเกินไป เราควรถามตัวเองว่า "พระคริสต์ทรงมอบอะไรให้แก่เราบ้าง?" พระบุตรของพระเจ้ายอมสละชีวิต ความรักและทนทุกข์ทรมานเพื่อความรอดของเรา ควรหรือที่เราผู้ซึ่งได้รับความรักอันใหญ่หลวงเช่นนี้ จะทำให้ใจเราให้ห่างจากพระเจ้า?

ในทุกขณะของชีวิตเราได้รับพระพรโดยพระคุณของพระองค์ เราไม่ทราบว่าจะพระองค์ทรงอยู่ในความทุกข์ทรมานมากเพียงใดเพื่อช่วยเหลือให้เราได้รับรอด เราทนมองดูพระองค์ที่ทรงสละชีวิตเพื่อบาปของเราแล้วเราเมินห่างจากความรักเช่นนั้นได้อย่างไรกัน พระเจ้าแห่งสง่าราศีทรงถ่อมพระองค์ลงควรหรือที่เราต้องบ่นเพราะเราต้องต่อสู้กับความเห็นแก่ตัว และต้องทำตัวเย่อหยิ่ง

หลายคนที่มีใจเย่อหยิ่งถามว่า "เหตุไรข้าพเจ้าต้องถ่อมตนลงก่อนที่ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพระองค์จะยอมรับข้าพเจ้า" ข้าพเจ้าชี้ให้ท่านได้เห็นพระคริสต์ พระองค์ผู้ปราศจากมลทิน ทรงเป็นพระมหากษัตริย์แห่งสวรรค์ แต่กระนั้นพระองค์ทรงยอมรับความบาปแทนเรา "เพราะท่านเทจิตวิญญาณของท่านถึงความมรณะ และถูกนับเข้ากับคนทรยศ ถึงกระนั้นท่านก็แบกบาปของคนเป็น

อันมาก และทำการอ้อนวอนเพื่อผู้ทรยศ" (อิสยาห์ 53.12)

เมื่อเราอุทิศทุกอย่างให้พระองค์ เราอุทิศอะไรบ้าง? เรามอบจิตใจที่แตกเป็นอับเฉาบาปแก่พระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ชำระให้สะอาดบริสุทธิ์ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง เราทูลขอให้พระองค์ช่วยให้เรารอดโดยความรักอันไม่มีที่เปรียบได้ของพระองค์ แต่มนุษย์กลับคิดว่าสิ่งเหล่านี้ทำได้ยาก ข้าพเจ้าจะอายเมื่อใดมีคนใครกล่าวเช่นนี้ และอายที่จะเขียนลงเป็นตัวอักษร

พระเจ้าไม่ประสงค์ที่จะให้เราสละสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเรา ทรงคิดถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ดีที่สุดสำหรับเราเท่านั้น ข้าพเจ้าใคร่ขอให้ทุกคนที่ยังไม่ได้เลือกพระคริสต์จงตระหนักในเรื่องนี้ พระคริสต์มีบางสิ่งบางอย่างที่ดีกว่าที่เราขอด้วยตัวเองเสียอีก มนุษย์เราไม่ยุติธรรมต่อตัวเองเมื่อเราขัดแย้งต่อพระประสงค์ของพระเจ้า

เราจะไม่พบความสุขอันแท้จริง ในทางที่พระองค์ทรงห้ามมิให้เราไป พระองค์ทรงรู้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ต่อเรา และพระองค์ทรงวางแผนที่ดีที่สุดสำหรับทุกคน ทางแห่งความบาปคือทางแห่งความทุกข์และทางมรณะ

อย่าได้คิดว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยที่เห็นบุตรธิดาของพระองค์เจ็บปวดสวรรค์ทั้งปวงสนใจในความผาสุกของมนุษย์ พระองค์ทรงขอให้เราละทิ้งนิสัยที่ไม่ดีซึ่งจะพาเราไปสู่ความทุกข์เสีย พระองค์ทรงทราบดีว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเครื่องปิดกั้นเราจากความสุขและจากสวรรค์

พระผู้ไถ่แห่งชาวโลกยอมรับสภาพของมนุษย์อย่างที่เป็นอยู่ พระองค์ทรงทราบว่าเราอ่อนแอและมีความผิดมากมาย พระองค์จะชำระบาปและไถ่ให้รอดโดยพระโลหิตของพระองค์ พระองค์ทรงขอให้เราทำแต่สิ่งที้นำเราไปสู่ความสุขสูงสุด ผู้ไม่เชื่อฟังจะไม่เข้าใจในความสุจริตดังกล่าว ความสุขอันแท้จริงคือการมีพระคริสต์ ผู้เป็นความหวังอันรุ่งเรืองในชีวิต

หลายคนถามว่า "ข้าพเจ้าจะมอบถวายตัวแก่พระเจ้าอย่างไร?" เขาต้องการมอบตัวเองให้พระองค์ แต่จิตใจยังไม่มั่นคง เขาสงสัยในพระเจ้า และยังมีนิสัยอันเป็นมลทินครอบคลุมนอยู่ คำสัญญาต่าง ๆ ของเขาเปรียบเสมือนเชือกที่ทำด้วยไม้คทราয়ซึ่งร้อนแตกเป็นผุยผงได้ง่าย - เขาไม่สามารถควบคุมความคิดหรือความปรารถนาของตนเอง เพราะเหตุที่เขาไม่สามารถรักษาคำมั่นสัญญาของตนเองได้ ทำให้เขาขาดความมั่นใจตนเอง เขาคิดว่า

พระเจ้าไม่สามารถรับเขาได้ เขาไม่ควรมีความรู้สึกสิ้นหวัง

เราทุกคนควรเข้าใจการใช้สติปัญญาที่แท้จริง ยำนางในการเลือกเป็น
อำนาจสูงสุดในชีวิต ทุกอย่างขึ้นอยู่กับการใช้อย่างถูกต้องของอำนาจนี้ พระ
เจ้าทรงประทานอำนาจในการเลือกแก่ทุกคน การใช้ต้องขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล
เขาเปลี่ยนใจของเรารเองไม่ได้ ด้วยลำพังตัวเราเอง เราจะมอบความรัก
แก่พระเจ้าไม่ได้ แต่เราเลือกที่จะปรนนิบัติพระเจ้าได้ เราสามารถมอบอำ
นาจแห่งสติปัญญาแก่พระองค์ได้ พระองค์จะทรงช่วยให้เราเลือกในทางที่ถูก
ด้วยประการฉะนี้ ตัวเราทั้งหมดก็จะได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณแห่งพระ
เยซูคริสต์ เราจะรักพระเจ้าความนึกคิดของเราจะเป็นเหมือนพระองค์

ความต้องการทำดีและบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่เราไม่ควรหยุดอยู่
เพียงนั้น เพราะความต้องการเหล่านี้ไม่สามารถทำอะไรให้เราได้เลย
หลายคนอาจจะต้องพินาศเพราะมีแต่ความหวัง และความต้องการเป็นคริส
เตียน เขาทั้งหลายยังไม่เต็มใจที่จะมอบอำนาจแห่งสติปัญญาทั้งหมดแก่พระ
เจ้า เขาไม่เลือกที่เป็นคริสเตียน

ด้วยการใช้อำนาจแห่งการเลือกอย่างถูกต้อง ความเปลี่ยนแปลงทั้ง
หมดในชีวิตย่อมเกิดขึ้นได้ เมื่อเรายอมให้พระองค์เป็นผู้นำในสติปัญญาของ
เรา เราพาตัวเราเข้าเป็นฝ่ายของพระองค์ เรามีอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระ
องค์ยึดเราไว้ ด้วยการมอบอุทิศตัวทุกวันแก่พระเจ้า เราจะได้มีชีวิตใหม่คือ
ชีวิตแห่งความเชื่อนั้น